

Előfizetési árak:

Egész évre	12	frt.
Félévre	6	"
Negyedévre	3	"
Egy órára	1	"
— Egyes szám 4 kr. —		

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Uri-utca 276. sz.,
ahová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszo-
lamlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Becskerek.
Zápolya-utca 1-ső szám
ahová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknak.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

Nagyfontosságú nyilatkozat.

Nagybecskerek, augusztus 1.

Megemlékeztünk már ama fontos nyilatkozatról, a mit Vaszary Kolos hercegprimás egy magyar hírlapíró előtt tett az egyházpolitikai helyzetét illetőleg. Kétségtelen, hogy az felette fontos, joggal mondhatjuk korszakos kijelentés, melyet Vaszary bibornok hercegprimás Balatonfüreden tett s a mely megtalálta az utat a nagy nyilvánosságba, mint megvilágosító sugár esik a helyzetre s immár a be nem avatott nagy közönség is azzal a világossággal látja a dolgok valóságát, a mely eddig csak kevés beavatottnak adatott meg.

Mindenek előtt legyen konstatálva, hogy a magyar biboros kijelentései tökéletesen megerősítik, a mit akkor felvettünk már, mikor a „Pesti Napló“ közölte tudósítójának beszélgetését Agliardi nunciussal, hogy t. i. teljesen ki van zárva, miszerint a pápai államtitkár Magyarország, Mária királysága, hol egy apostoli király uralkodik, katolikus egyháza fejének instrukciókat adjon; miszerint továbbá abszurdum lenne, ha azt gondolná monsignore Agliardi, hogy Magyarország koronás királya és katolikus alattvalói közt fenforgó viszonyokba, az egyházpolitikai ügyek rendezésébe tetteleg beavatkozhatik. Sokkal jártasabb diplomata monsignore Agliardi, hogysen ilyesmit megkísérelne: a „Napló“ embere egyszerűen félreértette őt; a monsignore szubjektív érzelmeit a nunciussal aspirációinak nézte s így igen hamisan fogta fel.

Ma mindenki tudja: a hercegprimás sem a koronától, sem a felelős kormánytól nem kapott politikai missziót a pápához; a hercegprimás sem a pápától, sem államtitkárától nem kapott politikai instrukciót. A magyar püspöki kar fejének egy irányban sincsenek megkötve a kezei; a bibornok és a püspökök a fenforgó egyházpolitikai differenciák elintézése körül

csupán lelkiismeretük és hazaszeretetük által vezetetik magukat. Hogy a korona nem kívülről kér tanácsot, azt méltán előre gondolhatta volna mindenki. A ki az első apostoli király koronájának dicsősége; viselőjét csak némileg is ismeri, az tudja, hogy soha sem járulna oly rendszabályokhoz, melyek sértik a dogmát és a katolikus egyház méltóságát, valamint épp oly kevéssé szentesítene rendszabályokat, melyek a protestánsokat, óhitűeket vagy zsidókat fosztanak meg jól szerzett jogaiktól, szabadságuktól. Hogy pedig a felelős magyar kormány, illetve ennek jó katolikus feje által eleje terjesztett törvényjavaslat involválja-e a dogma megsértését, vagy sem, a fölött nem Rómában teszi a kérdést a korona, hanem a hercegprimással együtt vizsgálja meg az ügyet, az apostoli király Krisztus helytartójának legatus natus-ával. Augusztus hó utolsó harmadában magánkihallgatáson fogadja ő Felsője Vaszary bibornokot; akkor előtte lesz a házasságról szóló javaslat. A többi a javaslat tartalmától függ. A törvényhozási eljárást egyszerűen az alkotmány határozza meg, mind egyik fél ehhez fog alkalmazkodni és a bölcsességhez képest, a melylyel a törvényjavaslatban a nyomatékmal bíró különböző érdekek mérlegeltettek és az egyes törvényhozási tényezők békeszeretetének és patriotizmusának igazolta és intenzitása szerint előbb vagy utóbb megtörténik az egyetértés. Mindenesetre meg fog történni, erre számíthatunk. Az a körülmény, hogy a szebeni román gyűlés államellenes határozata a kötelező polgári házasság elvetését főprogrampontra vette föl, sokakat kijózanított, a kik annak heves ellenzői voltak addig, s felnyitotta szemeiket arra nézve, hogy mily szükséges Magyarország államisága érdekében, érvényt szerezni ez irányban az állami kompetenciának, minden állampolgárnak tudatára juttatni magyar állampolgárságát a bölcsőtől a sorig.

Külföldi anyakönyvi kivonatok. A belügy-miniszter az elsőfoku politikai közigazgatási hatóságokhoz a következő köriratot intézte: Tekintetes ur! A bécsi császári német nagykövetségnek a közös külügyminiszter urhoz intézett jegyzék-irata szerint: az iteni lelkészi hivatalok által kiállított és Németországban való használatra szánt anyakönyvi kivonatok gyakran nincsenek ellátva az anyakönyvvezető feletti felügyeletre hivatott illetékes elsőfoku politikai közigazgatási hatóság hitelesítési záradékával, a mit pedig a hatóságok és közhivatalnokok által kiállított, vagy hitelesített okiratok hitelesítése tárgyában a német birodalommal 1880. február 25 én kötött és u. a. évi XXXVI. t.-cikkkel beczikkelyezett szerződés III. cikke kötelezőleg előír, s mely hitelesítési záradék hiányából az illető, különösen házassulni kívánó felekre nézve gyakran csak hosszadalmas és költséges utánjárással pótolható joghátrány hárulik. Ily esetek jövőben ismétlődésének megakadályozása céljából s-tükségesnek látom tekintetes uraságot az idézett nemzetközi szerződés, illetve törvénycikk vonatkozó pontjában foglaltakra azzal a megjegyzéssel felhívni, hogy egyidejűleg a vallás- és közoktatásügyi miniszter urat, az egyházi hatóságok figyelmeztetése végett megkerestem.

Szepesvármegye törvényhatósága e napokban tartott rendes közgyűlésén tárgyalta Debreczen város közönségének átiratát a főrendiház szervezetének módosítása tárgyában. A feliratot az állandó választmány tudomásulvételre ajánlotta azzal a megjegyzéssel, hogy elismeri ugyan a reform szükségét, de ez idő szerint nem tartja célszerűnek annak keresztülvitelét és foganatosítását a kormánytól sürgetni. Szőnyeg Kálmán löcsei polgármester szép beszédben pártolta Debreczen város feliratát. Kétszáznál több bizottsági tag volt együtt, de a tagok egyrésze nem szavazott és így hetvenkét szavazattal negyven szavazat ellenében az állandó választmány javaslatát fogadták el.

Választások Bulgáriában. A bolgár választások július 30-án kezdődtek meg s a beérkezett jelentések szerint a legnagyobb rendben folytak le. Szófiában 14,000 választó közül 3128 vett részt a választásban, a választók részvétele ezuttal mindamellett nagyobb volt, mint az előbbi választásoknál. Kizárólag a kormánypart jelöltjeit választották meg. Stambulow 3110, Petkov

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

Kaszárnyaélet éjjel.

— A „Torontál“ eredeti tárczája. —

A kurtalábu dobos vig perdüléssel veri el a takarodót, széthangzik a dobzó egész Klagenfurt városában. Már jóval előtte megindul hosszú karavánja a mulató bakáknak és magyar huszároknak. Még kérdezetlenül távoznak mind szobájába. Siet is mindegyik, nehogy befel ellenveletlenül is kiűn rekedjen és pár napi, esetleg hosszónégy napos áristommal fizesse mulasztását, késedelmét.

Vidáman pereg a dob, a főhadnagy ur Taitl d-xlija éktelen üvöltéssel fejezi ki méltatlankodását, műérzekének bántó sértéséért. Ugatva, kaffogva áll és magas nemetszését adja az egész kaszárnya tudtára, pedig itt csak kaczagó közönségre talál. Annál dühösebben üvölt, annál jobban méltatlankodik. No de a dobos is elhallgat.

Az iromba nagy kapu nyikorogva zárul be, két kulcos zárja becsukódik s most jaj annak, ki engedély nélkül vagy későn érkezik. Az inspekcziós tiszt körüljárja az összes helyiségeket, valjon rendben és csendben van-e minden. De hát vasárnap éjszaka van. Amott a második emeleten vig nóta mellett álldogál pár bakalegény, hogy buját szavakba öntse, a kintin előtt még ácsorognak az altisztek, hogy az éjjelre megmelegítsék gyomrukat egy vig hörpöntéssel. Az is bezárul egyhamar és csend leszen a nagy udvaron, a környéken. A felhők közt koválygól hold világítja meg az egyszínű falakat, sugarai melán fogják körül az óriás épületet, hogy édes álomba fonják a fáradtakat.

A kapualjban a naposok bejelentik az ott-honlevőket, új parancsokat fogadnak és ismét

fölmeleg mindegyik saját fülkéjébe. A kapunál van az egyedüli élet. Már messziről hallik a lábdobogás, mint jönnek haza a legények. Megdöngetik a kis kaput:

— Battalion inspektion!! — ordítja mindannyiszor az őrt álló. Előugrat az ügyefogyott szakaszvezető és elkéri az engedélyt. Cifra had ered meg. Első sorban a legénység jő, elég józanul és egyenesen, amint a pálinka mómora engedi, csupán a lábuk irnak le komikus x betűket. De hát vasárnap van. A vasárnap a munka szünete, mint Isten rendelé, de a munka szünete a mulatság kezdete, pláne katonáéknál.

Folyton új dörömbölés: új alakok érkeznek. Ismét és ismét rivall az őrálló, a battalion inspektion felugrik asztalától, hol a „Szabadkőművesek és a jezsuiták“ című izmos férczregényt olvassa és újabb Charmként bocsájtja be az embereket. Hol dalolva jönnek, hol egy, majd több. A kapu előtt káromkodnak még, benn már meglapultak, csendesek. Némelyik mellett alig lehet állani, annyira gőzölög belőle a pálinka, a borpára. Dadogva jelenti jövését, reszketve keresi mind a hat zsebet, hogy az összegyűrt, piszkossá vált engedélylapot előkerítthesse. Egy szakaszvezetőt megillető komoly méltósággal veszi át az inspekcziós altiszt és az odább támoilog, fonn újra jelentés és úgy a hogy ledől ágyára e három évi Prokrustes nyoszolyára. A többi már alszik, ki hátán, hasán, oldalán, ki begöngyöltve, föl-takarva, egyik imára kulcsolt kezekkel, más fezeszen, mint a halott. Az álom egyenlővé tesz: mozdulatlan tömeggé.

A kaszárnya inspekcziós tiszt is jónak tartja, hogy lefeküdjék. A munka befejezve, nincs mit tovább cselekedni. Magára huzza a fehér pokróczot, ráteríti köpenyét s mint egy persa dzsin jobb

kezét feje alá téve, bal kezével takarózva, aludni készül. Aludhatnék. Az ám, ha lehetne aludni!

Döngetik a kaput, csoszognak a lábak, kiált az őrálló, rohan az altiszt, mámoros lépések jönnek és tűnnek el, még a gőzös is belefutnyúl az éktelen mozgalomba.

Nagy rángatás hallatszik. Felordít az őr, az inspekcziós kirohan, majd a tiszthez fut, jelenti alássan, hogy levél jött. Boszankodva ugrik az fel, kibontja és olvassa:

— Egy asszony ma délután jelenti nekem, hogy lakásán egy baka arany óráját és egy kurtaszáru porcellán pipát, szarvással ráfestve, elloptott. Tessék megvizitálni. Taitl inspekcziós főhadnagy.

Ne neked nyugalom! Egy magyarosat kanyarit előbb, azután felkiált:

— Hé! Dobos!

Megjelen egy otromba buldogpofájú karrinthiai!

— Befél!

— Naposokat!

Salutál, megy.

Megperdül újra a dob. Egyhangú három hívás, majd vidám pergés. Egymásután jönnek a naposok. Beesett, karikás, álmos szemekkel sorakoznak. Salutálnak.

— Egy infanterista ma arany órát, pipát lopott. Az egész legénységet azonnal meg kell vizitálni. Borjut, koffert, ágyat, ruhát! Értettétek.

— Igenis!

— De kérem, mind alszik.

— Semmit sem tesz. Rögtön meglegyen.

Félóra múlva jelentés jöjjön.

— Igenis.

Jobbra át elmarsolnak.

Föntről hallatszik az ébredés. Lámpák gyulnak ki, katonák állnak sorba, úgy amint

3107 és Velics 3096 szavazatot kapott. Az ellenzék jelöltjei 2 vagy 3 szavazatot kaptak. A vidéki választókerületekből eddig érkezett hírek a kormány előrelátható győzelmét konstatálják. Ugy látszik csak a Sevljevői választókerületben győzött három ellenzéki jelölt. Nehány kerületben a kormány jelöltjei helyett más kormánypárti jelöltekéket választottak meg. Csak Sumlában és Csirpámban volt két kisebb vereség, egyébként rendezés sehhol sem történt. A legutóbb érkezett táviratok szerint 161 képviselő közül csak 9 az ellenzéké. Az ellenzék vezérei mindenütt elbuktak.

HIREK.

Személyi hírek. Rónay Jenő főispán holnap este a felső-torontáli ármentesítő társulat kölcsöne ügyében néhány napra Budapestre megy. — Daniel László alispán ma este családjával együtt Budapestre, onnan pedig hosszabb tartózkodásra Tátrafüredre utazik.

Desseffy püspök Makón. Említettük, hogy Desseffy Sándor csanádi püspök Karlsbaadból e hó elején visszatér s rövid temesvári tartózkodás után 9-én Makóra megy hosszabb tartózkodásra. Makó város ez alkalmat megragadja, hogy a püspök iránt lerója háláját azért a egyszerű adományért, melylyel a bőskezü főpap a város kulturális érdekeit előmozdította akkor, a midőn egy ott felállítandó főgimnázium céljaira 80.000 koronát ajánlott fel. A püspököt a városi hatóság megérkezése napján ünnepélyesen fogja fogadni, a közönség pedig fátylasmenettel tiszteli meg. Másnap pedig rendkívüli közgyűlés lesz, a mely alkalommal a püspököt Makó város díszpolgárává fogják megválasztani s a város egy terét nevével nevezik el.

Uj helyi érdekű vasút. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter Bessenyei Ferencz, orsz. képviselőnek a m. kir. államvasutak Temesvár-józsefvárosi állomásától Uj Beasenyő, Kis-Becserek, Billéd, Sándorháza, Lovrin és Nagy-Ósz irányában Szerb-Nagy-Szentmiklósig vezető helyi érdekű vasutvonalra az előmunkálati engedélyt egy évre megadta.

Változás a nagybecskereki lelkesi karban. Sók a Ignác segédlelkész, ki mint említettük, hasonló minőségben Szegedre helyeztetett át, ma este utazik el Szegedre. A jeles tehetségű pap városunkban a legkellemesebb emléket hagyja vissza.

Uj kózkórház. A belügyminiszter a nagyikindai kórházat kózkórházi jelleggel ruházta fel.

Péter Pál pancsovai polgármester július 27-én távozott el végleg Pancsováról, hogy új állomását a belügyminiszteriumban elfoglalja. A távozó polgármestertől az egész város közönsége szívélyes búcsút vett, egész a hajóig és számosan Zimonyig kísérték, honnét Budapestre utazott.

Ha a kakas kukorékol. Az a büszke taréju, fényes ruházatu, kétlábu tollas állat, a szemétdombok egyedüli korlátlan ura, a tyukháremnek önérvényes védője és tulajdonosa, ha

tudta volna, hogy mily véres eseménynek lesz okozója, inkább kappannak született volna a világra. De hát nem tudta, meg sem álmodta, hogy egyszer csak akad valaki, aki megunja az ő hangos ébredését, aki gyilkos elhatározással hallgatja „méltóság“ kukorékolását és annak hasznos célját nem méltányolja. Csak ennek tulajdonítható, hogy ma reggel is belefújt trombitájába és fujta teljes tüdőből. A házban lakó borbélylegényt azonban ez erőlködés teljesen kihozta sodrából. Nem tudott aludni és véres szemével már előre látta, hogy hány honfitársának fog ő ma a fülebe, vagy nyakába vágni, ha nem alszik és hány nyaklevest kap ő e „bevágásokért.“ Végre is elgondolta, hogy a borbélylegény csak inkább ura a teremtésnek, mint a kakas és dühösen fel — ki és elugrott az ágyból és nekiment a kakasnak — de nem ölte meg, sőt nem is fojtogatta, hanem fejtegette hosszú prédikációban, hogy hallgasson és hagyja őt aludni. Még végére se ért az értekezletnek, mikor a torkát valaki hirtelen megfogta és agyba-főbe öklözte. A házigazda volt, aki magánkülső dühében ütötte a szegény kukorékolástól irtózó borbélylegényt, aki ma szörnyen elváltozott ábrázattal, véres szemekkel és felkötött fülekkel panaszkolt el baját a kapitányságnál. Még nem lehet tudni, hogy kinek van igazsága: a kakasnak-e, a legénynek-e, vagy a házigazdának?

A délmagyarországi Kárpát-egylet tegnap tartotta közgyűlését Oraviczán, a hová Temesvárról és a környékről számosan jelentek meg. A gyűlés délután 3 órakor nyílt meg Petheő János kir. tanácsos, posta- és táviratigazgató elnöklete alatt, a ki az egybegyűlteket szívélyesen üdvözölte. Ezután Weber Antal titkár olvasta fel jelentését, a melyben bevezetésképen a turistaságról érkezett, majd előadta az egylet múlt évi működését, végül pedig annak jövőjét eszette. A zajos tetszéssel fogadott jelentés után Fodor József másodtitkár és pénztárnok olvasta fel jelentését. Előadta, hogy az egylet a Simon- és Baré-magaslatokon kis házakat építtetett és mintegy 500 frt költséggel az Ilonka-magaslaton utat és Kornyaréván turistathont építtetett és most újabb kényelmek felől gondoskodik, a mik azonban szintén nagy költ séget igényelnek. Gerdánovics Sándor, Szűcs és Rieger pénztárvizsgálók jelentése szerint a bevételek 942 frt, tagsági díj 674 frt, alapítási díj 239 frt, beiratási díj és 10 frt 30 kr. egyéb bevétel, összesen 1865 frt 30 kr. A kiadás 569 frt 18 kr. Kézpénz 1896 frt 12 kr., de a hátralékokból még körülbelül 1800 frt áll majd rendelkezésre. Krussz Ferencz esp. resp. leány indítványára a felmentvényt megadták. Az elnök ezután bejelentette, hogy Lavotta Albert, az alelnök lemondott és indítványozta, hogy helyébe Gószdu Elek kir. ügyészt válasszák meg, a mi lelkes éljenzés mellett meg is történt. Titkár-

nak Weber Antal tanárt választották meg; másodtitkárnak és pénztárnoknak Fodor Józsefet. Választmányi tagok lettek: Vuja Péter orsz. képviselő, Henny főtisztartó, dr. Maniu kir. közjegyző, Krussz Ferencz esp. resp. leány, Kató Gusztáv pénzügyi titkár, Keszler Ferencz főerdész, Bahr Róbert, Gattelgruber Ferencz, Dobl Károly, Reich Henrik, Rieser Hugó, Ort-mayer Sándor, Grau Ferencz, dr. Szana Sándor, Demkó Jenő, Lipsz Illés és Szokoly Elek. Elnök indítványára a legközelebbi közgyűlést Orsován tartják meg és pedig a jövő ősszel, szeptember hónapban.

Birtokváltás. A torontálmezei Tisza-Hegyesközség képviselőtestülete egyhangulag elhatározta, hogy báró Révay Simon t. hegyesi uradalmanak felét, 2320 holdat, megvásárolja 720 000 frtért. Ezen birtokból 1100 holdat közlegelőnek tart meg, a többi parcellázva áruba bocsátja. Miután a hegyesi Révay-birtok másik felét Baich báró bocsári nagybirtokos vette meg, a Révay-féle hegyesi uradalom feloszlott.

Időjárás. Változó időjárásban van részünk. Tegnapelőtt hatalmas eső, tegnap gyöngébb eső volt, ma pedig csendes az időjárás. Elmúlt a türheterlen nagy meleg, az esőzések lehűtötték a meleget s ma nyugodt enyhe az idő. Csendes szél fujdogál, bárányfelhő uszkál az égboltozaton, kellemes az időjárás.

A főváros sajtójáról a „Nemzet“ a következő hirt közli: Legközelebb őt új magyar lap fog megindulni: a „Köztelek“ pártfogásában a „Hazánk“, mely részben feudális lesz; a függetlenségi párt új lapját Eötvös Károly adja ki „Honvéd“ címmel, szerkesztője Alter lesz; a szociáldemokrata-párt eddigi hetilapjából a „Népszavazás“ból igyekszik napilapot alakítani, Mezőffy szerkesztése alatt; a „Budapesti Hírlap“ oleszó képes napilapot indít Inczedy László szerkesztésében; végre Szabolcsi, a zsidó polgárok érdekeit védelmező „Egyenlőség“ cz. lapját is napilappá igyekszik átalakítani.

A buziási fürdő vendégeinek száma a legutóbbi kimutatás szerint elérte a 800-at, ami eléggé tanúságot tesz e szépen fejlődő fürdő élénkségéről.

A jó öreg „Egyetértés.“ Huszonhetedik évfolyamát futja be a jó öreg „Egyetértés“ és köztudomásu, hogy kacskák és claquehute-ok nem találnak benne talajt.

A legénység megbeszéli az irni valóját. Mikor hírül vették, hogy megbukott a „Délmagyarországi Közlöny“, elsápadtak. Hah! Pusztul a magyar, gyarapszik a német, jaj neked Wekerle Sándor.

Vezérezikket irok róla, fenyegetőzik Mezey Ernő s a szemei harci tűzben égnek.

Tarczát irok ez eseményről, susogja Bársony Pista, s a szöke bajuszát simogatja.

Nem úgy urak — tiltakozik a riporter — a lap meghalt s én szoktam a nekrológot irni. Ékes szókkal eltemetem én a magyar lapot.

Ugy is történt, el volt a „Délmagyarországi Közlöny“ szépen búcsuztatva. Pap se tudná külföldben, kántor se siratná jobban Csak hogy élő felett mondták a búcsuztatót. Valaki ugyanis felültette az „Egyetértés“-t. Derék lapársunk ugyanis nemcsak hogy él, hanem fokozott erővel küzd a szabadelvű eszmékért és a magyarságért.

aludtak. Káromkodva egyik, más tréfára véve a dolgot.

— Nem te loptad el azt az órát?
— Az angyalát, talán a csizmám szájában van.
— Hé pajtás, ott röpköd egy óra.
— Kety, kety... kety, kety, kety... itt ketyeg.

Van hahota, nevetés.
Félóra mulva jelentik, hogy az óra nincsen meg. Nem található. Van is esze a tolvajnak, hogy tul lassung a cs. és kir. eszen. Majd éppen elhozza és itt presentálja, vagy tányéron nyújtja át. No de a formalitásnak elég volt téve. Óra nincs, pipa sincs, tiszta uram lefeküdhetik. Ismét magára huzza a dékát és hivogatja Morpheuszt.

Az ajtón kopognak.
— A jégen kopogóját! Ki az? Szabad.
Belép az inspekziós.
— Hadnagy ur jelentem alássan, egy engedély nélkül kimaradt huszár!
— Jöjjön be!

Belép egy vaskos magyar legény. Ragyogó szemekkel, konvencionális nonszalanszsal félreáll, összecsapja sarkantyuját, kihuzza magát, kardját magához szorítja és szalutál. Vér és race van a gyerekekben.

— Tudsz e magyarul? kérdi a hadnagy.
— Már hogyne tudnék, hadnagy uram!
— Hová való vagy?
— Bácskai vagyok, jelentem á'ssan!
— Melyik községből?
— Zentáról, hadnagy uram!
— Sokan vagytok itt magyarok ebben a Kalagenfurt városában?
— Száznyolcvanötön, mind bácskai. Van Petrovoszelléről, Moholról, Ujvidékről, Ó-Kanisáról.
— Hát hogy vagytok?
— Mint a kutya a kutban, hadnagy uram!
— Hát mért maradtál ki?
— Jelentem á'ssan, elkéstem!

— Ittál persze valahol a „Barátom“ koromban.

— Hajas Isten verje a „Barátom“-at, nem iszunk mi abban, méreg drága ott minden.
— De hát bácskai létekre csak isztok. Bácskai bor hián, huszár kard nélkül.
— 40 krajczár literje a bornak hadnagy uram, az is káposztalé. 29 hónapja vagyok már itten, de nem láttam színét sem.
— Hazudsz fiemkő!
— Nem a' hadnagy uram!
— Hát szeretődnél voltál. Mi?
— Ugy van, hadnagy uram!
— A német menyecske hát nem káposztalé!
— Mit tegyek kérem á'ssan, ha nincs magyar.

— Tudod mi jár későnjövéseddel??
— Jelentem alássan, 21 napi ájnczelárristom.
— Ugy is lesz. Mehetsz!
— Az Isten fizesse hadnagy uram. De bizony nem hallottunk itt még magyar szót a hadnagy uraktól. Ezért szivesen leülöm a 21 napot. Szalutált, fordult, ment, mint a forgószél.

Sok magyar van itten, magyar közhuszár, altiszt. Kiválik az itteni fajtól, mint az arany a rézpénzből. Felemelő látni őket, ha magyarul szólítja meg az ember. Arczuk felragyog, jó kedvük és régi pajkosságnál fogva legott vidám kedélyre pattannak. Tűz foly erőkből és nem káposztalé.

— De már most alhatom! gondolja a hadnagy és újra lehever. Ugy félszender mómora foghatta el már, midőn újra kopognak.
— Szabad!
Belép az inspekziós!
— No mi az már megint?
— Jelentem alássan, tűz ütött ki!
— Hol?
— Viktring városrészen!!
— Dobost be!
Bejő a marczona, emberevő pofájú tambur.
— Bereitschaft.

Kifordul megint. Pár perc mulva készen van a bereitschaft. Jelentés megy a garnison inspekzióhoz. A legénység kirukkol, vissza is jó. Egy otromba szénakazal égett.

Egy óra van éjfél után.
Aiszunk. Ujra dörömbölés. Belép egy cseh muzsikus. Haptákba áll, jelenti, hogy a muzsika, 35 ember, Pörschachból berukkolt.
— Elmehet.
Oh Morpheus, Morpheus!!
Azalatt folyton jönnek, mennek. A hadnagy kimegy a kapu aljba. Tántorgó alakok. Zupás őrmesterek.

— Tau... au... tau... sicz... sicz... Tausicz! — Hebegi egy őrmesterré degradált cadett az előtte menő zupásnak.
Tau-tausicz... sicz... sicz...
— Myau! feleli a z.
— Ha ha bebe rukkolunk Magyarországba, jó jó bobobor lelesz ott.

— Ahá. Mondja mentiben a másik. Nem kevésbé örülve, hogy az idén magyar földön lesz hadgyakorlat.

Még egy pár jelentő jött. Megunja már a hadnagy, kiugrik és körül járja a kaszárnyát. Halt! kiáltja szuronyszegezve a várta.
Megáll.
— Verda!
— Kaszárnya inspekzió.
— Vorwärts!!
Két lépést megy előre.
— Halt!
Megáll.

— Feldruf!
— Feldruf?? — gondolkodik a hadnagy.
— Feldruf! ismétli a várta töltött fegyverét a mellnek szegezve.
— Durst!
— Passirt.
Ez a Durst ráillet ma a kaszárnyára, a tetők fölött ott lebegett a szesz, a mómor lidércze.
Morvay Győző.

— Szerencsétlen esés. Tegnap az épülő polgári iskola emeleti állványáról, Wagner Teréz 20 éves csinos fiatal munkás-leány oly szerencsétlenül bukott le, hogy magát teljesen összezúzta. A szerencsétlen leány eszméletlenül maradt a földön, s életben maradásához a gyorsan igénybe vett orvosi segély dacára is kevés a remény.

— A szép Naszta. Naszta igen csinos, szemrevaló leány volt; de szülei szegények lévén, Pancsován állott szolgálatba. Egy ideig csak izlett a cselédállapot, de egy reggel a szép Nasztának szárnya kelt, no, meg vagy 50 forint értékű ingóságoknak, melyeket Naszta magával vitt egész Orlovátig, hol a csendőrök elfogták s a városi kapitánysághoz bekísérték. Ott töredelmesen beismerte bűnét; azonban enyhítő körülményül azt hozta fel, hogy bérét nem akarták megfizetni.

Táviratok.

Karoly román király.

Budapest, aug. 1. (A „Torontái” eredeti távirata.) A román király ma Budapesten át Sinaiból Neuwidba utazott. Érdekes, hogy tavaly ilyenkor a román király Németországba utazása alkalmával elkerülte Budapestet.

A liberalizmus ellen.

Budapest, augusztus 1. (A „Torontái” ered. távirata.) Szabadkáról jelentik, hogy ma Mamusich esperes plébános indítványára az esperességi gyűlésen elhatározták, hogy szeptemberben a kormány egyházpolitikája ellen nagy katolikus népgyűlést tartanak a plébánia-templom előtti téren. A gyűlés elnökéül gr. Esterházy Mihály Móriczot kérik fel.

Blahané és a hercegprimás.

Budapest, aug. 1. (A „Torontái” eredeti távirata.) Balatonfüreden az ott időző hercegprimás tegnap meglátogatta báró Splényi Ödönné Blaha Lujza asszonyt, a népszínház kedvelt diváját s vele a legszívélyesebben, hosszabb ideig társalgott. Blaha Lujza asszony egész családjával Füreden tölti az egész nyarat. Vaszary hercegprimás azonban e hó közepén már a fővárosba költözik.

A titkos Kollár-ünnep.

Budapest, augusztus 1. (A „Torontái” eredeti távirata.) A tótok elkeseredetten adják tudtul a világnak, hogy a zsarnok magyarok nem engedik meg legnagyobb szülőltük, Kollár János megünneplését. Elhatározták tehát, hogy nem is ünnepelnek, de most Turóc-Szent-Mártonból olyan hirt kapunk, mintha ez az egész visszavonulás csak turpisság lenne. A t. szt.-mártoni dalos-kör ugyanis augusztus elsején erre hazafias dalos estélyt ad a dom színházban, másnap ugyanott közös ebéd és este táncvigalom lesz szintén hazafias (?) színezettel.

Budapest, aug. 1. (A „Torontái” eredeti táv.) Turóc vármegye alispánja minden ünnepélyt szigorúan eltiltott. Ugy látszik, a pánszlávok nem veszik e tilalmat komolyan. Minden vonat idegeneket hoz, s nemcsak Magyarországból, hanem Romániából is várnak vendégeket. Az alispán rendeletet adott ki, hogy minden vendéget, amint a városba jön, rögtön be kell jelenteni. E rendelet óriási vihart idézett elő. A község házában gyűlés volt ez ügyben, amelyen a pánszlávok óriási zajt csaptak. Azt követelték, hogy Simó Sándor bíró, amért e rendeletet kimerte doboltatni, azonnal mondjon le állásáról.

Budapest, augusztus 1. (A „Torontái” eredeti távirata.) Dulla, Mudrony s a többi pánszláv vezetők rendkívül el vannak keseredve, hogy valamiképp a tilalmat kijátszva, a Kollár-ünnepet megtarthassák. A vármegye alispánja ma délután még egyszer felszólította a mozgalm vezetőit, hogy hagyjanak fel minden további hiábavaló kísérlettel, annál is inkább, mert a felelőség őket terheli. A város fel van lobogozva. A holnapi nap eseményei

iránt mindenki érdeklődéssel van. Érdekes, hogy a város tót földművesekből álló lakossága nem is vesz tudomást a mozgalmról.

A német átírat.

Budapest, augusztus 1. (A „Torontái” ered. táv.) Torda-Aranyos vármegye alispánja újabb átíratot kapott Szvetenay hadtestparancsnoktól. Az alispán tudvalevőleg napokkal ezelőtt visszaküldte a hadtestparancsnok német nyelvű átíratát s most Szvetenay rossz magyarsággal írásbelileg adta tudtára, hogy megküldi átíratának magyar fordítását, mivel úgy látszik, az alispáni hivatalban senki sem bírja a német nyelvet, még az állatorvos sem, a kinek pedig már pályájánál fogva nagyobb műveltséggel, magasabb képzettséggel kellene bírnia. A hadtestparancsnok eme durva nyilatkozata nagy visszatetszést szült.

Oláh fészkelődések.

Budapest, augusztus 1. (A „Torontái” eredeti távirata.) Az oláh tuzlók ingerkedései határtalan vakmerőséggel folynak. Messze túlépték azt a határt, a melyet nyugodtan el lehet tűrni. A tordai eseményről lapjaikban mint a kutyá magyarok vad ugatásáról emlékeznek. A szebeni gyűlést európai fontosságúnak mondják, melynek az lesz a következménye, hogy az összes szláv nemzetiségek, Ratiu nyilatkozata szerint, már legközelebb egyesülnek egy nagy szövetségben s erre az első lépés egy nagy napilap megindítása Bécsben, a melyre a csehek 200.000, az oláhok 80.000 forintot adnak.

A szíami kérdés.

Budapest, aug. 1. (A „Torontái” eredeti távirata.) A legújabb hírek szerint a francziák Koschi-chang szigetét megszállták. A szíami lakosokat, köztük a vámtisztviselőket is elűzték onnan és több angol kereskedő hajóit elfoglalták. A király palotájára, a vámházakra, a táviróállomásra kitzték a trikolort, de aztán a szíamiak felszólítására ismét eltávolították. Egy szíami gőzhajót a francia ágyunaszádok elfogtak. A bennszülöttekből álló legénység ugyanis, mit sem tudva a történelekről, elhagyta a hajót, melyet aztán a francziák egyszerűen elfoglaltak, és ki kötötték vele. A Samoi sziget és Csentanbon közt levő partvidék blokádját Human tengernagy csak tegnap notifikálta, egyszerűen 3 napi határidőt engedett a hajóknak az eltávozásra.

Elpusztított misszió.

Budapest, augusztus 1. (A „Torontái” eredeti távirata.) Sanghaiból jelentik, hogy a Nian Jang mellett lévő, Kautól mintegy 90 mérföldnyire eső olasz katolikus missziót a zendülők elpusztították.

REGÉNY-CSARNOK.

Egy asszony.

(Regény.)

A „Torontái” számára írta: Mathézer Márton.

(4-ik folytatás.)

Minden nemesebb érzelme harcra kelt ezen merénylet ellen. Ha önkaratából szánta volna magát ezen lépésre talán nem érzi annyira annak gyalázatos voltát, de maga a pu zta szó, „kényszer”, képes volt fokozni ellenállását.

— Utóvégre is, gondolja meg asszonyom, hogy a csár ő felségének szolgálatot tenni, leszámítva üdvös voltát, bármely körülmények között és kedves kötelesség marad.

E szavak rejtett gunyja valóban nem volt alkalmas a grófnő felháborodását csillapítani, ki most egy királyné büszkeségével emelkedett fel, tekintete valóban lesújtó volt, midőn mondá:

— Nos hát, vigye ön hirtül küldőnek, hogy De Gorgiew Mária Paulowna neve még mindig sokkal magasabban áll, mintsem hogy nemtelen árucikké fajuljon! És ezzel kezével intvén, hátat fordított az ügynöknek.

Valljuk meg, Romanowszki sokkal könnyebbnek vélte a győzelmet, de azért koránt sem adta még fel a csatátért. Felállt ugyan, de nem távozott.

— Asszonyom, mondá hidegen, ön nem gondolta meg, hogy mit tesz, legyen szabad ama rendeletre figyelmeztetnem, mely a rendőrségnek kötelességévé teszi, minden olyan egyéniséget, k

nem képes kimutatni, honnan fedezi szükségleteit, a fővárosból haladéktalanul eltávolítani és községébe tolonczoltatni, hol a szegények pénzárából lesz róla gondoskodva. Engedje meg hozzá tennem asszonyom, hogy pontban tíz órákor megjelenend a végrehajtó és egy félórával később számon kéri a rendőrség jövedelmének forrásait. Az idő rövid asszonyom, én elvégeztem kötelességemet, ismétlje meg egyszer előbbeni szavait és távozni fogok.

A grófnő erkölcsi ereje bármennyire támogaták is azt, a mély álomból csak inémt felvert nemesebb érzelmei, sokkal gyengébb volt, mintsem hogy ez újabb rohamot is kiállhatta volna.

Az elégedett mosoly, mely az ügynök ajkai körül játszadozék, a taktikáját igazoló stratégia első hírnöke volt.

Romanowszki hideg, kimért szavai zuhanyként hatottak a grófnőre, ilyesmire nem volt elkészülve. Hogy a szegény, a gyalázat ily közel legyen, arra valóban nem számíthatott. Hiusága, mely jó részben támogatót őt a néhány percz előtti harcban, fellázadt e gondolat ellen: De Gorgiew Mária Paulowna grófnő, az orosz főrangú világ legfényesebb nevei egyikének utolsó sarja... haza tolonczolva falujába, azon faluba, hol alig néhány évvel ezelőtt...

Nem, soha! százszorta inkább a halál!

Meghalni? Egy huszonnégy éves ünnepezt szépség, ki a gyönyör és élvezetek serlegét oly sokszor élvezé, a ki a kéj mámorában oly gyakran ringatózott! a ki szokva volt ragyogni, hódítani minden órában, minden perczben...

A küzdelem heves volt, de rövid. A grófnő kezei közé temette arcát és a pamagra rogyott. Egy hörgésszerű sóhaj volt az egész, mi a görcsösen rángatózó ajkak közül kiszabadult, de az ügynök, ki minden mozdulatát mohón leste, nagyon is megértette ezt.

— Végre! időváltozást mutat a barometrum, mormogá fogai közt, a győzelem biztos.

És valóban a grófnő ujjai között néhány könyecsopp ragyogott: ha a nő szeméinek csatornáit megeredtek, meg van törve akarata.

Még az érzéketlen ügynököt is meghatá egy pillanatra e néma fájdalom, de csak egy pillanatra, mert a következőben felül kerekedett a kérélhetlen rendőr.

— Perczeink meg vannak számlálva, szólott kiassé erőltetett hangon, nyilatkozni kell. A fényes grófi korona egy óra múlva porba lesz tiporva. Annak, a ki azt eddig oly büszkén viselte, nem marad egyebe a gyalázatnál, mely lépten nyomon elválaszthatlanul sarkába kapaszkodik, miként...

— Elég! az istenért, elég uram! Egy szót se többet.

— Tehát?

— Mindent, mindent, megadom magam! Es a ki eddig hálókat vetett, maga került a hálóba.

— Ideje volt asszonyom, mondá az ügynök és órájára nézett. A szerződés tehát felbonthatlanul meg van kötve, folytatá azután ama hivatalos hangon, melyet a hosszas gyakorlat imponálónak tesz, ma este a görök consul estélyén meg fog ismerkedni egy ifjával, ki a napokban érkezett külföldről. Nehány év óta Magyarországon tartózkodott és ön tudni fogja asszonyom, hogy az ilyen ifju urak igen veszedelmes politikai elvekkel tömetnek ott tele. Önnek első dolga lesz asszonyom ez ifjával foglalkozni és a rendőrség utját megkönnyebbíteni, mert egyelőre csak annyit mondhatok, hogy gyanus.

— Oh istenem, kiáltá a grófnő kezeit tördelve, csak ma nem!

— Asszonyom, viszonzá az ügynök szigorú hangon, ne feledje egy pillanatra sem, hogy a rendelkezési jog feltétlenül minket illet és utasításaink vakon követendők.

— Oh uram, adjanak legalább időt szerepem tanulmányozására, adjanak utasítást, tanácsot, oly gyengének, oly tapasztalatlanak érzem magam, azt sem tudom, hogy kezdjem.

(Folytatása következik.)

Nyilttér.*

A t. cz. gazda-közönség figyelmébe ajánlja alulírott főügynökség (456-10.7)

a legkitűnőbb minőségű
petrosenyi cséplő- és
egyébb szenet

a legjutányosabb árak mellett.

A petrosenyi köszénbányák
főügynöksége:

Inkei Emil Aradon.

*) Az e rovat alatt közlöttékért nem vállal felelőséget a szerk.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.
Főmunkatárs: Holty Jenő.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1893. évi május hó 1-től.

Nagybecskerek-Nkikinda				Nagybecskerek Versecz				Versecz-Nagybecskerek				Szécsány Párdány			
Sz.v.	V.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	T.sz.	Sz.v.	V.v.	V.v.	V.v.
1	2	3	1	2	3	1	2	1	2	3	1	2	3	1	2
Versecz ind.	—	—	220	Budapest ny.p.u.ind.	700	—	—	Báziás ind.	405	1145	—	Budapest ny. p. u.	—	—	—
Párdány	—	—	350	Temesvár	950	—	—	Temesvár	—	12	—	Nagybecskereken át ind.	700	—	—
Nagybecskerek	550	1225	740	Nagykikinda	320	—	—	Versecz	540	220	—	Szécsány	925	555	—
Ellemér	609	1244	803	Nagybecskerek	805	—	—	Verseczrét	547	225	—	Módos	946	622	—
Melencze	632	111	832	N. Becskerek-Bpart	812	415	—	*Temespaulis	553	232	—	Fény	957	635	—
Kumán	649	129	854	*Sándor-udvar	827	435	—	Bethlentanya	601	242	—	Párdány	1008	648	—
Törökbecse-Aracs	715	204	932	Lázárföld.	841	452	—	*Szivattyutelep	611	255	—				
Beodra	749	23	1009	*Pusztá Kenderes	845	451	—	*Laudontanya	618	305	—				
Karlova	800	249	1024	*Lajosmajor	955	508	—	Nagymargita	627	316	—				
Nagykikinda (v.) érk.	840	329	1104	Szárca	907	530	—	Zichyfalva	639	329	—				
Temesvár	—	520	454	Szécsány (vend.) érk.	919	545	—	Györgyháza	651	345	—				
Budapest	125	—	648	Szécsány ind.	934	600	—	Szécsénfalva-Ráros-			—				
				Bóka	947	616	—	Istvánvölgy	706	402	—				
				Kanak	1004	636	—	*Óléc	714	412	—				
				*Óléc	1013	646	—	Kanak	723	424	—				
				Szécsénfalva-Ráros			—	Bóka	739	444	—				
				Istvánvölgy	1022	703	—	Szécsány (vend.) érk.	751	459	—				
				Györgyháza	1032	717	—	Szécsány ind.	801	514	400				
				Zichyfalva	1044	741	—	Szárca	814	531	42				
				Nagymargita	1059	802	—	*Lajosmajor	826	545	43				
				*Laudontanya	1108	812	—	*Pusztá Kenderes	833	546	447				
				*Szivattyutelep	1116	822	—	Lázárföld	842	603	447				
				Bethlentanya	1129	836	—	*Sándor-udvar	853	617	457				
				*Temespaulis	1137	847	—	N. Becskerek-Bpart	910	641	533				
				Verseczrét	1145	858	—	Nagybecskerek érk.	—	645	—				
				Versecz érk.	1149	903	—	Nagykikinda	—	1101	—				
				Temesvár	—	317	—	Temesvár	—	454	—				
				Báziás	—	325	1129	Budapest	—	648	—				

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a percek számjegyeinek aláhúzása által (600—500) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesem — vagy leszállás végett áll meg.

Temesvár—Arad				Arad—Temesvár				Jassenova—Oravicza—Anina				Anina—Oravicza—Jassenova					
Sz.v.	V.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	V.v.		
1	2	3	1	2	3	1	2	1	2	3	1	2	3	1	2		
Temesvár Jv. ind.	800	111	815	Arad ind.	625	1130	558	Temesvár ind.	—	535	1200	810	Anina (vnd.) ind.	—	—	1215	430
Szentandrás érk.	820	139	845	Ujarad érk.	643	1154	609	Báziás	—	615	1145	450	Krassova	—	—	108	519
Merczifalva	834	157	905	Németsaagh	705	1219	627	Jassenova (vnd.)	—	835	300	1055	Lissava	—	—	221	632
Orczifalva	845	216	921	Vinga	732	1247	646	Jám	—	90	326	1121	Majdan	—	—	258	711
Vinga	902	241	916	Orczifalva	748	104	658	Rakasdia	—	952	415	1208	Oravicza (vnd.) érk.	—	—	327	750
Németsaagh	917	258	1007	Merczifalva	803	120	709	Oravicza (vnd.) érk.	—	1024	447	1240	Oravicza ind.	309	1025	350	—
Ujarad	934	331	1039	Szentandrás	819	138	721	Oravicza ind.	615	1050	—	—	Rakasdia	328	1054	418	—
Arad	944	345	1055	Temesvár-Jv.	842	204	739	Majdan	7	7	1121	—	Jám	411	1137	501	—
								Lissava	808	1203	—	—	Jassenova érk.	434	1200	524	—
								Krassova	918	113	—	—	Báziás	910	325	—	—
								Anina (vnd.) érk.	956	151	—	—	Temesvár	726	317	854	—

Jegyzet. A m. kir. államvasutak vonatainak közlekedési ideje ezen menetrendben a közep-európai idő szerint van kitüntetve. Ezen és a budapesti idő között azon különbség van, hogy a budapesti időt jelző órák 16 perccel többet mutatnak, mint a menetrendbe felvett közep-európai időt jelző vasuti órák. A román és bolgár államvasutak összes vonalain, nemkülönben a török vasutak bellova—konstantinápolyi fővonalán az új vasuti idő egy egész órával megelőzi a közep-európai időt.

H I R D E T É S E K.

1729. szám ex 1893. (469—3.1)

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tesszük, hogy a község tulajdonát képező „Belo-Blato” czimű területén levő halászati jog 1894., 1895. és 1896. évekre, évi 246 forint kikiáltási ár mellett, folyó évi **augusztus hó 20-án** d. e. 9 órakor Perlasz község-házánál bérbeadni fog.

Feltételek naponta betekintheők.

Perlasz, 1893. évi július hó 24-én.

Ivánovits, Miskov, jegyző. biró.

1986. szám 1893. (472—1.1)

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. tez. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a perlaszi kir. járás-bíróság 1893. évi 1068. számú végzése következtében Marjanovich János ügyvéd által képviselt Rosa Béla nagybecskereki lakos javára, Löffler Armin torontálerzsébetlaki lakos ellen 57 forint 28 kr. s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 313 forint 70 kr-ra becsült bolti áruk, 2 kocsa, 10 malacz, 40 ló, 1 koca és 1 tehénből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a perlaszi kir. járás-bíróság 1986/1893. számú végzése folytán

57 forint 28 kr. tőkekövetelés, ennek 1892. évi december hó 3 napjától járó 6 százalékos kamatai és eddig összesen 37 forint 24 kr-ban biróilag már megállapított költségei erejéig Torontálerzsébetlakon adós házában leendő eszközölésére 1893. évi **augusztus hó 10-ik** napjának délelőtti 11 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. tez. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Perlaszon, 1893. évi július hó 10. napján.

Engl, kir. járás-bírósági végrehajtó.

1203. szám 1893. (470—1.1)

Árlejtési hirdetmény.

Dinyás község képviselőtestületének törvényhatóságilag jóváhagyott 2/1893. sz. határozata szerint a község-ház tatarozása illetve kibővítése elhatározottat, ezen építkezési munkálatoknak legelőször vállalkozónak leendő kiadása céljából az árlejtés folyó évi **augusztus hó 6-án** délelőtti 10 órára Dinyás község-házánál kitűzetik.

Felhivatnak a t. cz. vállalkozók, miszerint a kibővítésre előirányzott 1434 forint 42 krnyi összegnek 10 százalékos bánat-

pénzzel ellátva az árlejtésen részt venni sziveskedjenek, 10 százalékos bánatpénzzel ellátott közzé szerkesztett ajánlatok az árlejtés megkezdése előtt elfogadtnak.

A vonatkozó terv költségvetés és árlejtésre vonatkozó egyéb feltételek a jegyzői irodában betekintheők.

Dinyás, 1893. évi július hó 28-án.

Mihailovics Péter, jegyző. **Jaczin Zsiva,** biró.

4784. házk. szám 1891. (167—1.1)

Idézés.

Visnyiczki Pelagia ismeretlen helyen tartózkodó házközösségi tag az 1885:XXIV. tez. végrehajtása tárgyában kiadott utasítása 18. §-ához képest felhivatik, hogy Visnyiczky-féle 572. számú házközösség megszüntetése és vagyonfelosztása ügyben Czrepaja község-házához 1893. évi **október hó 25-ik** napjának d. e. 8 órája kitűzött tárgyaláson vagy személyesen jelenjen meg, vagy pedig a részére Jokucs S. etozár czrepajai lakos személyében kinevezett gondnokot czélszerű képviselőt nézve kellően utasítsa, mert ellenkező esetben ezek elmulasztásának következményeit magának tulajdonítsa.

Kelt Antalfalván, 1893. évi július hó 15-ik napján.

Grofsoreán, házk. főbiró.